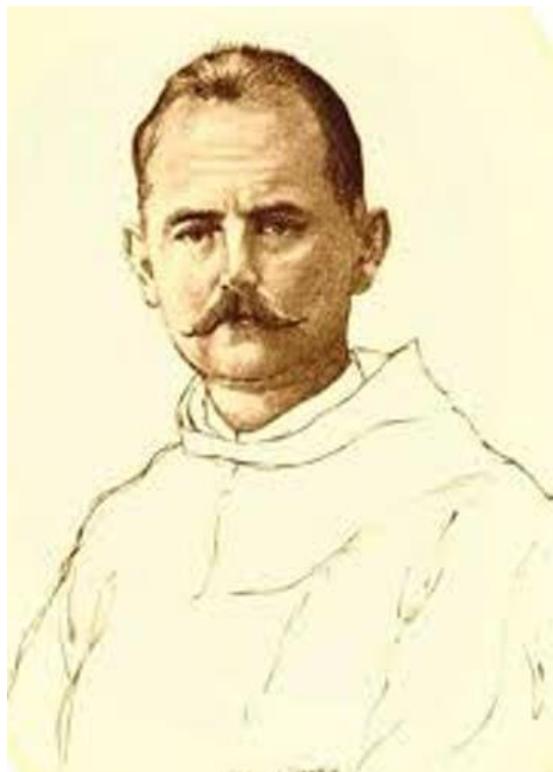

I S K R E

2020.

list Osnovne škole fra Didaka Buntića, Čitluk

lipanj, 2020.

POVRATAK U ŠKOLSKU KLUPE

Dragi čitatelji,

iako ste možda mislili da nas ove godine neće biti, na našu i vašu radost, mi smo opet zajedno. Predstavljamo vam još jedan školski list „Iskre” koji ni ove godine nismo propustili, iako učenici nisu u svojim školskim klupama i nastava se održava online. Bez obzira na sve izazove s kojima smo se susreli, pokazali smo da i u najzahtjevnijim vremenima učenici i učitelji naše škole mogu biti kreativni i vrijedni.

Dragi čitatelji, nadamo se da ćete uživati u novom broju, pronaći zanimljive radevine naših učenika te zajedno poći u nove razrede. Proljeće nas nije obasjalo privlačnim vremenom, ali zato vas mi obasjavamo privlačnim sadržajem našeg broja.

Uživajmo u proljeću, jer brzo će nam proći, a ljeto vruće uskoro će doći!

SRETAN VAM DAN ŠKOLE!!!

Vaši urednici!

ISKRE, List Osnovne škole fra Didaka Buntića
Kralja Tomislava 94, 88260 Čitluk

Uređivački odbor:

Ravnatelj: Marin Kapular

Zamjenica ravnatelja: Božana Bevanda

Pedagoginja: Milenka Šego

Voditelji sekcija: učitelji hrvatskog jezika i razredbene nastave

Tajnik: Ivan Sušac

Dan OŠ fra Didaka Buntića

Dragi naši učenici, učitelji i ostali djelatnici, neka vam je sretan Dan škole! Ovogodišnje obilježavanje nama tako važnoga dana drugačije je no inače, za što je zaslužan sada planetarno popularni virus COVID-19. Uspio je ono što je dosad bilo nezamislivo – odijeliti učenike i učitelje. Međutim, nismo se dali, nastavili smo naše druženje na daljinu, nastavili smo učiti, raditi, stvarati, radovati se...

Ovogodišnja proslava Dana škole bit će drugačija no obično, bez uobičajenih svečanih, zabavnih i kulturnih sadržaja. Međutim, s jednakom zahvalnošću i iskrenom molitvom prisjetit ćemo se naših pokojnih učenika i učitelja, te zahvaliti Bogu za sve ono čime smo bili blagoslovljeni tijekom ove školske godine.

Uspjeha je, kao i obično, bilo mnogo, o čemu ćete čitati u ovim „Iskrama“.

Ovih dana ispratili smo naše devetaše kojima ovom prigodom želimo puno uspjeha u nastavku školovanja i životu uopće. Među njima je mnogo uzornih, k tomu i odličnih učenika, a u uži izbor za učenika generacije ušli su sljedeći učenici:

Ivan Juričić (IX.a)

Petra Miletić (IX.a)

Helena Bevanda (IX.b)

Korina Planinić (IX.c)

Ela Bradvica (IX.f)

Lana Pehar (IX.f)

Mia Prkačin (IX.f)

Na temelju bodovne liste koju je sačinilo Povjerenstvo za izbor učenika generacije, a potom i glasovanjem članova Učiteljskoga vijeća, učenicom generacije proglašena je učenika Petra Miletić (IX.a). Petri, a i svim ostalim kandidatima, čestitamo, vjerujući da će svoj uspjeh nastaviti.

Svaki čovjek je vrijedan i svojim postojanjem uljepšava svijet

Svaki čovjek je vrijedan, poseban i ima svoju svrhu. Nitko nije beskoristan. Svatko može poslužiti nekom kao dobar primjer. Nismo ni svjesni koliko možemo pomoći nekome na toliko načina. Ovaj svijet je daleko od savršenstva. Umjesto da se potrudimo učiniti ga boljim, mi ga samo još više uništavamo. Svatko u sebi ima to nešto, nešto čime jednostavno pridonosi ovom svijetu. Neki su to već pokazali, neki ne. Oni koji nisu, misle da to nemaju, ali zapravo ili ne žele to pokazati ili se boje. Život je jedan. Pokaži se u najboljem svjetlu i ponosno ga živi. On je dar od Boga kojeg trebamo iskoristiti. Ključ dobrog života je uspjeh, ali bez truda, volje i želje za tim, to nema smisla. Uradi to zbog sebe, ne zbog drugih, jer to je tvoj život i tvoje pravo. Ako imaš neki talent ili dar, potrudi se da postaneš sve bolji i bolji u tome, jer ljudi će to prepoznati. Sve se u životu isplati, samo treba biti strpljiv i ne odustati. Zato uzmi život u svoje ruke i iskoristi ga najbolje što znaš, jer samo je jedan, ali truda vrijedan. Svaki je čovjek vrijedan i svojim postojanjem uljepšava svijet.

Marija Magdalena Soldo, VIII.c

DAN BRANITELJA

S krunicom oko vrata i vjerom u Boga branili su svoju rodnu grudu hrvatski branitelji, svojom hrabrošću ušli su u povijest. Svake godine 18. rujna obilježavamo Dan branitelja. Sjećamo se nesebične žrtve najboljih hrvatskih sinova, koji su na oltar Domovine položili ono najvrjednije, svoje živote. Ispred Središnjeg križa poginulim hrvatskim braniteljima i ove godine je položen vijenac i upaljene svijeće, te služena Sveta misa zadušnica. Prilika je to da još jednom kažemo hvala hrvatskim braniteljima, za slobodna jutra i mirno djetinjstvo. U rat su odlazili kao dječaci, a vraćali se kao ljudi hrabri i svjesni da moraju obraniti svoju Domovinu, svoju rodnu grudu i osigurati budućnost naraštajima koji dolaze. Danas samo očekuju malo poštovanja koje im je često uskraćeno. Branitelji su naša snaga, vjera i nada da Brotnjo, koje je imalo i ima takve sinove, može živjeti u miru i slobodi. Nikad ne smijemo zaboraviti njihovu ljubav i žrtvu i uvijek im budimo zahvalni.

Mila Šakota, VIII.a

JESEN U MOM KRAJU

Jesen je stigla u moj kraj, donijevši mnogo voća i povrća, tmurnog vremena, magle i kiše. Marljiva jesen zagrnila je svoje rukave i počela bojiti ulice, dvorišta i parkove. S drveća je palo lišće i uljepšalo put kao meki tepih raznih boja. U zraku se osjeti miris dozrelog voća i povrća. Mame i bake pripremaju zimnicu. Životinje se pripremaju za zimski san. U rane jutarnje sate čuje se lavež pasa, a lovci odlaze u lov. U zraku se osjeti miris pečenih kestena. Ja volim jesen - njezine boje, njezine čari i njezine mirisne plodove. Najviše volim sjesti kraj tople peći i piti topli čaj dok drva polako pucketaju.

Jelena Odak, VII.c

Slobodu ja sutra želim!
Leptire... cvijeće mirisati,
Oko škole trčati,
Bumbare u letu preteći...
Otvorit ću srce i želju,
Da ju užurbano potaknem.
Ah, Bože dragi, pomozi mi da je ostvarim!

Juraj Sušac, VII.b

Sunce.
Zlatno, vedro.
Grije, miluje, sjaji.
Ljepota koja nema kraja!
Buđenje.

Lara Marinčić, VII.b

Dan učitelja

Naši dragi učitelji uče nas, imaju strpljenja prema svima nama. Žele nam dobro i svoje znanje prenijeti na nas. Imaju veselo osmijeh dok ulaze u učionice, a i nama uljepšaju dan. Kada nas nešto muči, uvijek su tu uz nas. Ono što je najvažnije, uče nas što je pogrešno, a što dobro. To nam mnogo znači da kroz nastavu i uz njih učimo i razvijamo svoje znanje.

DRAGI UČITELJI, HVALA VAM ZA SVE!

Gabrijela Gakić, VII.a

Moja nastavnica

Ona mene nadahnjuje,
ona mene uči, a ja od nje naučim.

Moja nastavnica, to je ona:
dobra, poštena, ali malo stroga.

I kad ne znam ili ne učim,
ona je tu da me nauči.

Dala bih sve da predaje predmete mi te.
Tako dobra, ali stroga, tako vesela, ali
dобра.

Mia Šakota, VII.a

Obilježavanje Didakovih dana

Fra Didak Buntić je sin Hercegovine. Rođen je u malom selu Paoči. Fra Didak je neizmjerno volio svoj narod, vjerovao u njegovu budućnost, ponosno govorio o svojoj zemlji i njezinom bogatstvu. Fra Didak je ustao i protiv nepravde vlasti prema Hercegovini. Posebnu je brinuo kako Hercegovinu izvući iz siromaštva. Borio se za pismenost. Otvarao je seljačke škole... Cijeli svoj život se borio da pomogne narodu. Poduzeo je nevjerojatni poduhvat – tisuće gladne djece zbrinuo je u Slavoniju. Rodna Slavonija otvorila je svoja srca tad siromašnoj Hercegovini. Mnoštvo Hercegovaca štuje njegovo ime, ime čovjeka koji je bio utjelovljenje dobrote i spasenja Hercegovini u vrijeme njezine patnje.

Marija Šakota, VIII.c

Hercegovački otac

Kao brižni otac do cilja ih vodi,
kao anđeo čuvar ispred njih hodi.

Njihova stopala za njim sigurno gaze,
napačeni k zemlji žita,
i zlatnog klasja dolaze.

Slavonija kao sestra ih dočekala,
otvorila svoja vrata od suhog zlata.

U očima zablistaše radosne suze,
poseban osjećaj strahopštovanja,
iz zahvalnosti ih obuze.

Hvala tebi, fra Didače, viču mala djeca,
hvala, kroz plač svaka majka jeca.

I danas poslije sto godina i više,
ista se priča s koljena na koljena piše.

I neka nikad ne iščezne priča,
o hercegovačkom ocu, što od siromaštva
i gladi, spasi svoj narod i djecu.

Ana Odak, IX.d

Dani kruha

U nedjelju 14.10.2019. godine nakon Svetе mise, učenici naše škole, ispred crkve Krista Kralja proslavili su Dane kruha. Roditelji su se i ove godine potrudili u izradi različitih proizvoda, peciva i kolača te maštovitih dekoracija od jesenskih plodova u kojima su uživali svi posjetitelji. Ništa tako dobro i ugodno ne miriše kao pečeni kruh, a napravljen majčinim rukama. Znaju to djeca, pa iz zahvalnosti prema zemlji u kojoj rađa žito, od kojeg se dobije brašno pa umijesi tjesto za kruh, kolače, peciva i slastice. Manifestacija je imala i humanitarni karakter - dobrovoljni prilozi prikupljeni su za obnovu lektira za školsku knjižnicu.

Učenički rad

Kad budem velik kao mrav

Mravi, tako mali, ali nadahnjujući. Ponekad se zapitam zašto ja nisam kao mrav, zašto ne mogu postići nešto što tako sićuno stvorenje može, pravu veličinu. Oni koji su shvatili život u pravom svjetlu, kojih je zaista malo i čije riječi često zanemaruju, nas pozivaju samo na jedno, poniznost. To me uvijek dovodi na ista pitanja: Jesam li ja ponizna? Zašto nisam kao to divno stvorenje? Današnje društvo možda i je iskreno, možda ljudi više nisu kao sićuni mravi. Čuli smo svi zasigurno već stotinu puta da, ako želimo promijeniti svemir, moramo početi od njegovog najsitnjeg djelića, a to smo mi sami. Pokušajmo se promijeniti, pokušajmo biti svi sitni i neprimjetni pa će naša planeta biti velika, velika zbog malenosti. Jeste li ikada vidjeli dva mrava kako se tuku, jedan drugog uništavaju? Nije važno što smo jučer bili, jer svaki dan je nova prilika, svako jutarnje sunce, koje nas budi krije u sebi novi početak. To zasigurno zna i mrav koji radi beskonačno, kojemu nije važno je li se jučer umorio.

Učenički rad

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Sloboda kao najdragocjenije blago

Svatko od nas svakodnevno mašta i priželjkuje da jednoga dana postane samostalan i slobodan. Sloboda je dar na koji ima pravo svaka osoba na svijetu. Nitko ne zaslužuje biti zarobljen. Sloboda je jako lijepa, ali često je nismo svjesni, većina ljudi je uzima zdravo za gotovo. Čovjek koji ima slobodu je bogat čovjek, jer je sloboda dar božji. Slobodu nije lako opisati, to nije samo riječ, to je život, a život se ne može opisati u par rečenica. Svatko od nas je rođen slobodan, ali nam život često nameće i postavlja pravila, te ograničava našu slobodu. Ipak mislim da su pravila tu, kako ljudi ne bi zloupotrijebili slobodu. Svaki čovjek ima pravo na slobodu i nitko mu to ne smije uzeti. Ja mislim da su jedino ljudske misli slobodne, jer na njih utječemo samo mi, kao pojedinci. Ja sam slobodna ako slobodno mislim, slobodno dišem, volim, slobodno biram prijatelje, ako slobodno hodam, te slobodno formiram sebe i svoj život. Život je zamišljen kao pomaganje drugima te međusobna harmonija. Oduzeti nekomu slobodu je najveći zločin. Ljudima možemo oduzeti slobodu ako im nešto oduzmem ili im postavimo svoje mišljenje. Bog nam je darovao slobodu, nije nam je prodao, pa moramo pokazati zahvalnost za taj neprocjenjivo vrijedni dar. Sloboda traje sve do trenutka do kojeg prestanemo činiti dobro za sebe i ljude oko sebe, tada postajemo robovi.

Smatram da je svatko od nas rođen slobodan i treba nastojati da tako i ostane. Trebamo voljeti svoj život, te voljeti i pomagati ljudima oko sebe, jer to je prava sloboda.

Korina Planinić, IX.c

San je ono što se želi, a život je budženje

Svatko od nas je milijarditi dio beskonačnog prostranstva zvanog svemir. Misaona smo bića i zato imamo pravo savjesti. Izričemo pravo maštati o nedokučivim dubinama, nama nepoznatim ljepotama nutrine i duše. Imamo pravo, a što je sa stvarnošću? Što kada nas probudi i prene iz dalekog svijeta samo umu dokučivom? Onda nas čeka život; za neke alarm da sanjaju i tragaju za onim što žele, a za neke jednostavno nepomična točka u svemirskoj zoni. Nije do vremena, života ili nečeg sasvim trećeg, do nas je. Svakome od nas Bog je podario san, a pored toga i život kao malu kušnju. Većina nas je odlučila svoje snove spustiti u neku staru zaboravljenu ladicu i dopustiti da ih prašina uguši. Prepustili smo se sivim tonovima života i postali neutralne čestice. Počnimo sanjati! Dopustimo životu da nas probudi kao jednostavna i neponovljiva bića.

Ana Odak, IX.d

Glas vukovarske djevojčice

Da ne bude više rata.

Da se ne bije brat protiv brata.

Da ne strada više tata.

Da nijedna više ne padne granata.

Da se više ne krijemo po podrumu.

Da mir caruje u svakom srcu.

Da više struje nikad ne nestane.

Da ljubav caruje, a rat prestane.

Da se kuće više ne ruše.

Da se od dima ptice ne guše.

Da ne plače nijedna mama,
da djeca više ne ostaju sama.

Da zaboravimo borbe zvuk.

da jedino zbog čega plaćemo bude sove huk.

Da mame sigurno ručak prave.

Da djeca istražuju cvijeće i mrave.

Da tata može na posao ići
i da može sigurno bez straha stići.

Da baka zalijeva ruže,
da djed šeta duže.

Da se nitko nikog ne boji.
Da se ostvare snovi moji.
Da toranj i dalje stoji.
Da se sjećamo Vas, branitelji moji!

Naši branitelji mir su sanjali,
i u bolje se sutra uzdali.
Osamdeset sedam dana
bez prestanka se borili
za slobodu i nas su pali.
Toranj i dalje stoji,
simbol Grada koji svoje
žrtve još uvijek broji!

Jelena Živković, IX.f

Ima jedan grad svakom srcu drag

Grad- heroj! Ne dopustimo da se zaboravi!

Ljudi koji su se borili za Hrvatsku preživjeli su strašne stvari kako bismo mi bili slobodni. Ne postoje riječi kojima bih iskazala svoje emocije isprepletene u mom srcu. Kad samo pogledate srušeni grad, uplakano stanovništvo, sve te rane... Kad samo malo zavirite u prošlost Vukovara. Kao da čujete uzdahe, kao da i sami osjećate nezamislivu količinu te proživljene boli. Ali, zato - pamtim! Ne zaboravimo ovaj Grad, ne zaboravimo koliko se ljudi borilo za nj', ne zaboravimo kolike su molitve potekle dok se strepilo nad sudbinom Grada. Ne zaboravimo ljubav Vukovaraca koji su ga čuvali i voljeli do kraja. Do pada! Što su sve pretrpjeli za našu slobodu?! Toliko puginulih, ranjenih, nestalih... Disao si do posljednjeg daha, nisi se predavao jer su te na svojim leđima nosili hrabri vojnici.

Zato, dragi Grade, ponosno i vječno stoj! Heroji nikad ne umiru! Hvala im za našu slobodu, hvala im za hrabrost!

Lorena Juričić, IX.f

Plač majke Vukovarke

Vukovare grade,
Što tebi rade?
Što ti uradiše dušmanske ruke?
Što ti zadaše tolike muke?

Što pokidaše cvjetove tvoje
Koje kriju križevi bijele boje?

Tko ucvili tolike majke
I prekinu životne bajke?

Sad prestale su sile zla da te prate
I doći će pred Boga da plate.
Doći će sigurno platiti cijenu
I iz ove more da te prenu.

No, nije mora, nego java –
Još ispod križa majčin sin spava;
I zove ga mati: dođi, sinko, k meni
I pred Boga me povedi.

Al' na taj put poći će sama,
Jer otkad nad gradom bijaše tama
Sina njenog nema –
Kod Boga mjesto joj sprema.

Ne plači, majko, smrt
Nema zadnju riječ!
U prostranstvima raja
Bit ćete jedno do kraja.

Ne plači, vukovarska mati,
Uz sina ćeš opet stati.
Za slobodu doma on krvlju cijenu plati,
A ti hrabra budi, uza te su svi Hrvati!

Marko Selak, IX.b

Gradimo mir akcijom protiv klimatskih promjena

Klimatske promjene izvorna su prijetnja koja neće poštediti niti jednu zemlju. U svijetu su već zabilježeni razni učinci klimatskih promjena. Globalno zatopljenje, polarne ledene ploče topi se, razina mora raste. Svijet se suočava s promjenama vremena, u nekim dijelovima su ekstremne vrućine, toplinski valovi, suše, dok u drugim dijelovima bore se sa polarnim hladnoćama, neki dijelovi bore se sa kišama. Posljedice se najviše osjećaju u mnogim siromašnim zemljama. Ljudi koji ondje žive često ovise o prirodnom okolišu. Svjetski stručnjaci upozoravaju da će u narednim desetljećima promjene biti intenzivnije. Klimatske promjene utječu na zdravlje ljudi, poveća je broj smrtnih slučajeva, povezanih sa vrućinom kao i sa hladnoćom. Vidljive su promjene u biljnom i životinjskom svijetu, teško se prilagođavaju

takvim promjenama, pa neki vrste izumiru. Dvadeset prvog rujna širom svijeta obilježava se Međunarodni dan mira, a tema je „Gradimo mir akcijom protiv klimatskih promjena”. Toga dana mnoge zemlje trebaju donijeti sporazum mira i pozabaviti se sa velikim problemom klimatskih promjena koje prijete cijelom planetu. Dignimo glas za spas zemlje jer to je naša kuća. Ne napadajmo prirodu jer taj rat je najveći, gdje ćemo izgubiti. Priroda će nam duplo vratiti, neće nam zaboraviti. Čuvajmo planet za buduće naraštaje, gradimo mir za veliku akciju i promjenu klime na bolje.

Marija Šakota, VIII.c

SRETAN BOŽIĆ I NOVA 2020. godina Božićno svjetlo

Jednom jako, jako davno, zasjala je nova zvjezdica na nebnu. Ali to nije bila zvijezda; sjala je nekim posebnim sjajem. Sve ostale zvijezde su bile ljubomore na nju. Jedne hladne zimske noći dobila je zadatak da ode do pastira i pokaže put do maloga Isusa. Sjala je tako jako da je osvijetlila sve mračne pute. Kad su stigli do štalice u kojoj su bili Josip, Marija i Isus, andeo je došao i stavio zvjezdicu na krov štalice. Sad je sjala tako jako da su svima zasjale oči. Malena zvjezdica širila je ljubav i radost! Svi su znali da je na mjestu tog velikog svjetla rođen mali kraljević. Bilo je jako hladno, ali su ih grijala njihova srca i velika ljubav koja je bila u Isusovim očima i radosnom osmijehu. A i Vi, ako Vam je hladno, zagrijte se ljubavlju malog Isusa.

Lana Marinčić VI.b

Moj doživljaj Božića

Božić sa sobom donosi posebnu čaroliju. Osvrćem se tih dana oko Božića, promatram ljudе oko sebe, pitam se zapažaju li i oni isto? Čini mi se da su ljudi tih dana nekako veseli, bezbrižni i kako su svoje probleme i brige na kratko spremili. Taj duh Božića ljudima daje osjećaj ljepote. U našoj kući Božić se slavi u krugu obitelji. Dane slavimo u miru i harmoniji obiteljskog doma. Pripremamo se kroz advent. Pomažemo drugim ljudima, a misli su nam pozitivne, vedre. Radost dječjeg lica najbolje se vidi kad se ukrašava drvce, a ispod drvca nakupe se pokloni. Božićno jutro je posebno čarobno, otvaramo poklone. Idemo na misu, a

poslije mise, skupljamo se s obitelji, sjedamo za stol koji je pun svega. Druženje sa susjedima traje do kasno u noć - bude veselo, puno lijepog doživljaja.

Marija Šakota, VIII.c

Valentinovo

Valentin sveti zemlju gleda,
A sa zemlje sreća vreba.
Lađa mirno po moru plovi,
E, otuda dolaze ljubavni snovi.
Nitko tada nije tužan,
Tada nitko nije ružan.
I ljubav svima godi,
Neko dijete na Valentinovo se rodi.
Ovo nije tužna noć,
Valentin tu će doći,
On će ljubav nama slati, svatko će se ugrijati.

Učenički rad

Karnevalska povorka prodefilirala Čitlukom

Karnevalska povorka donijela je danas veselje u Ulicu kralja Tomislava i na Broćanski trg. Mažoretkinje, polaznici čitlučkih dječjih vrtića, učenici Osnovne škole fra Didaka Buntića i Srednje škole dr. fra Slavka Barbarića, članovi Udruge Susret i ostali žitelji Brotnja koji su se priključili veseloj povorci, prodefilirali su glavnom čitlučkom ulicom i predstavili svoju maštovitost. Svaka skupina u svom „originalnom kroju“ veselo je sudjelovala u karnevalu koji je drugo godinu zaredom organizirala OŠ fra Didaka Buntića. Na današnjem karnevalu, kako to obično i biva, nagrađene su najbolje maske. Stručno povjerentstvo dalo je svoj sud o svim maskama koje su predstavljene na karnevalskoj pozornici te je dodijelilo nagrade u tri dobne kategorije.

U kategoriji najmlađih učenika najboljom je ocijenjena koreografija „More i mornari“ koju su prezentirali učenici II. c razreda. U kategoriji starijih osnovaca, stručno povjerentstvo za najbolju koreografiju izabralo je koreografiju „Kuhari“ VIII.b, dok je u kategoriji

srednjoškolaca za najbolju koreografiju izabrana koreografija „101 dalmatinac“, koju su osmislili učenici III. 4 odjela.

Inače, odluka o pobjedniku u pojedinim kategorijama nije bila nimalo lagana pa su se u natjecanje za pobjedu kroz dodatne igre morale uključiti učiteljice, nastavnice i roditelji, i to sve kako bi pomogli u osvajanju izletom s temom „Upoznaj širi zavičaj“ i odlaska u kino. Nagrade za najkreativnije odjele organizatori karnevala osigurali su uz potporu Općine Čitluk. Svi posjetitelji karnevala mogli su se nagraditi i ukusnim palačinkama i fritulama koje su danas na Broćanskom trgu pripremali članovi Udruge Susret, a s karnevala je učenicima poslana i zanimljiva poruka.

Naime, karnevalski dežurni krivac bio je „Žabac“ koji je, nakon što mu je učenik Ivo Pehar pročitao optužnicu, osuđen na društveno koristan rad, odnosno sakupljanje plastičnih boca pobacanih po Brotnju. Nagomilan raznim otpadom, u prvom redu plastikom, kojom su djeca nahraniti njegov trbuh, Žabac je po izricanju presude poslan na sortirni otpad.

DANI HRVATSKOG JEZIKA

Moj hrvatski jezik

Bože, koliko li je samo sladak i mio moj hrvatski jezik! Na tom jeziku progovorila sam svoje prve riječi, slušala prve priče, pisala prva slova. Hrvatski jezik mi je utkan u srce nevidljivim nitima radosti. Pri svakoj uporabi hrvatske riječi, srce mi zaigra kao da neka opojna slatkoča prolazi mnome, teče dalje i dalje, a ja osjećam kao da sam u nekom snu jer me nosi daleko od zbilje, gdje nitko ne vidi, u najdublje plavetnilo gdje su skrivene sve moje misli i osjećaji. Moj hrvatski jezik nosi u sebi svu radost Hrvata. Uči nas o našoj povijesti, pripovijeda o Ljudevitu Gaju, pjeva Preradovića. Ušuškava nas u san pričama Ivane Brlić Mažuranić. Putuje Jadranskim morem, skriva se u vinogradima Zagorja, utrukuje se s vjetrom slavonskim ravnicama punim pozlaćenog klasja žita. Za njega su se borili mnogi prije i poslije Gaja, Draškovića, Mažuranića, Vraza... Bio bi grijeh kada bismo ga sada zanemarili. Znam da sam u ovoj zemlji sigurna, okružena ljudima koje volim. Sve koji su se iselili iz Hrvatske i sve koji su u Hrvatskoj, spaja samo jedno, a to je hrvatski jezik.

Ana Vasilj, VII.c

IME

Uveži mi ime u srcu,
jer trag je to jedini što traje.
Na pijesku vrelom izbrisat će ga more,
na papiru bijelom vrijeme briše sve.
Na usnama crvenim, smrt ga briše,
na poljima zelenim cvijeće ga prekrije.

Uveži mi ime u srcu,
jer trag je to jedini što traje.
Ni rat ni mir ni sloboda,
ne traju vječno kao srce.

Uveži mi ime u srcu,
da ga srne plahe čuvaju u šumi,
da ga morski vali nose svijetom,
da ga pjesme nove spominju često,
da ga moje srce nosi s tobom vječno.

Marija Magdalena Soldo, VIII.c

Kad narastem bit ću...

Ponedjeljak je tu, misao nikako ne dolazi,
a ovo djetinjstvo brzo prolazi.
Što u budućnosti ja ću biti?
Možda neki špijun, šuljat se i kriti.

Stigao je utorak i mrak je pao,
što ću biti, još nisam znao...
nije loše ni doktor, činim dobro djelo
ili kuhar možda, da pravim dobro jelo.

I srijeda je dobar dan,
možda stigne novi plan.

Od ovog razmišljanja glava će mi eksplodirati,
ma, bit ću glazbenik i nešto ću svirati.

Ovog četvrtka razmišljao sam dugo,
hoću biti mornar i ništa drugo.
Što li će se na brodu događati?
Hoću li se snaći ili s posadom svađati?

U petak sam skoro ugasio želju,
odлуka je pala - ja želim fotelju!
Sjedit ću u vlasti ili pri ministarstvu,
izmišljat ću zakone i bit ću u poglavarstvu.

U subotu već sam razbistrio glavu,
životna me želja vratila na travu.
Bit ću nogometničar, na terenu ostaviti ću trag,
svakom navijaču ja bit ću drag.

Ali, kad dođe nedjelja, podsjeti me majka
da su svi ti planovi još prerana bajka,
jer nedjeljom s prijateljima igram se od jutra
pa ću o budućnosti razmišljati sutra.

Tin Martinović, VII.a

Prriroda me uzbuduje svojom ljepotom

U proljeće se priroda nakon duge zime vraća u život. Proljeće je najljepše godišnje doba. Svake godine gledam kako se priroda budi, ptice selice se vraćaju i prave gnijezda. Cvijeće koje nam je navijestilo šareno proljeće okreće se suncu da upije zlatne zrake. Svi ljudi su veseli i sade sadnice. Djeca su vesela jer se napokon mogu igrati vani. Grane su pune pupoljaka koji će uskoro postati plodovi. Vidimo pčele kako idu s cvijeta na cvijet i medvjeda koji vreba med. Nadam se da će svi uživati u čaroliji proljeća.

Jelena Odak, VIII.c

Proljeće nam stiglo,
Radosno i veselo.
Opet smo razdragani!
Ljube nas sunčeve zrake –
Eh, ljepote te!
Ćuk se javlja –
Evo nama našeg proljetnog uživanja.

Trešnje.
Crvene, sočne.
Cvjetanje, sazrijevanje, branje.
Sreća u malim stvarima!
Proljeće.

Marko Vučić, VII.d

Lara Marinčić, VII.b

Nezvani gost u mome kraju

U jednom trenutku imala sam dojam da je život u mom kraju stao zbog nezvanog gosta koji se uvukao u svaki kutak zemaljske kugle. Taj mali virus zaprijetio je uništenjem, no ljudi su odlučili oduprijeti se disciplinom ostajući u toplini svojih domova. Strah se osjećao u zraku. Škole su zatvorene. Ne čuje se dječja graja, a na licima odraslih očitava se zabrinutost. Odlučila sam ne dati mjesta strahu i panici. Svoj mali dječji svijet organizirala sam u krugu obitelji. Ispunjavam svoje školske obveze zahvaljujući virtualnoj nastavi, koja je istina zanimljiva, ali ne može nadoknaditi pravu školu, žamor učenika, razgovore s prijateljima i nastavnicima, žustre rasprave, školsku ploču i kredu. Nedostaje mi školsko zvono i grč u stomaku kad trebam odgovarati. Proći će ovo i opet ćemo zajedno vrijedno i predano rješavati svoje zadaće u klupama. Do tada koristim svaki trenutak sa svojom obitelji. Sada mnogo više razgovaramo, provodimo vrijeme u zajedničkoj molitvi, često sviram klarinet svojim najmilijima, koji već sad primjećuju svaki falš, svaku grešku. Igramo društvene igre za koje prije nezvanog gosta nismo imali vremena. Danas znam koliko je zajedničko vrijeme s obitelji dragocjeno. Sada znam da smo u kratkom vremenu naučili što su prave životne vrijednosti i na tome sam zahvalna. Obitelj je najvažnija, ljubav prema bližnjem, zdravlje, solidarnost, vjera koja nam daje snagu za dalje. Proći će ovo i onda ćemo jači i bolji krenuti naprijed, graditi naše malo mjesta, svjesni da nije važno materijalno – važno je ono ljudsko. Sada nam je upravo pružena prilika da postanemo bolji ljudi. Čuvajući sebe sačuvat ćemo druge : naše bake i djedove, naše susjede i prijatelje. Tebi neznanom gostu poručujem: U Brotnju nema mjesta za tebe, moje mjesto otvoreno je za ljubav i sve ljude dobre volje, oni su uvijek dobrodošli kad prijetnja malog virusa prođe.

Mila Šakota, VII.a

Rad od kuće

Koliko god bila teška ova izolacija, napokon se osjećamo dobro, veselo i slobodno. Kako niče povrće u našem vrtu, svi ga promatramo. Vidimo da se u zajednici može mnogo toga postići zajedničkim radom. Shvatili smo da su naši preci bili mudri i pametni, iako su imali manje od nas. Dok smo mi u ograničenom prostoru shvatili, zašto su oni uvijek bili umorni i veseli, a nikom nisu okrenuli leđa. Od kad smo u izolaciji počeli smo biti kreativniji. Mama je počela više slikati, a mi djeca počeli praviti kolačiće te svi zajedno igrati društvene igre. Naučili smo na život bez puno potrošnje i uz svu proizvodnju smo spoznali da čovjek može s minimalno potrepština opstati. Ljudi su na duhovnoj dimenziji ljubavi, prijateljstva, razumijevanja. Naučili smo puno o svome obiteljskom stablu i zbližili se. Više razgovaramo o rođacima iz drugih zemalja s kojima smo zapustili kontakt. Spoznali smo da se mnogi poslovi mogu obavljati iz kuće.

Ana Milićević, VII.

OTVORENO PISMO

Dragi svijete!

Nadam se da si dobro, da si pun nade i sreće, da ti je dobro došla ova „pauza“ i da si spreman na nove pobjede. Ovom prilikom želim izraziti svoje žaljenje i iskrenu sućut svima kojima je ova pandemija odnijela drage ljude na neko drugo, vjerujem bolje mjesto. Što se nas ostalih tiče, nadam se da nismo klonuli duhom i da smo spremni za sve što nas čeka.

Željela bih i da se svi zahvalimo Coroni jer, bez obzira na sve gubitke, mislim da smo naučili vrijedne lekcije. Naučili smo više cijeniti svoje zdravlje i zdravlje najmilijih, naučili smo vrijednost poljupca, zagrljaja i rukovanja, neizmjernu vrijednost sitnih trenutaka... Imali smo mnogo vremena za razmišljanje, za učenje novih stvari.

Želim da se svi, za kraj, zamislimo želimo li živjeti svoje živote kao i dosada? Biti nesretni, juriti i uvijek nešto „loviti“, ne osvrtati se za sobom, onečišćavati prirodu?

Nadam se da smo uvidjeli u čemu grijehimo te da ćemo to promijeniti. Uskoro nam dolaze neki bolji dani, s više druženja...

Želiš li opet tjerati po starom, svijete, ili stvarati neku novu „normalu“?

Uz najtoplje želje,

Helena Bevanda, IX.b

CORONA VIRUS

Vrijeme u kojem nas je zadesio Corona virus je vrijeme posebnih kušnji i izazova. Dok se prethodnih godina Praznik rada slavio uz roštilj i zabavu, na otvorenom, ove godine je sve drugačije. Mnogi radnici nemaju razloga za slavlje jer su im smanjene plaće ili su čak ostali bez posla. Mnogi od njih su i naši roditelji. Ovim putem šaljem svoju poruku poslodavcima da vrate naše roditelje na posao da možemo svi opet živjeti u normalnim uvjetima. Nikome nije lako, a najteže je radnicima i nama, njihovoj djeci. Molim vas budite solidarni i pomozite da ovu krizu prebrodim svi zajedno. Molim poslodavce i nadležne institucije da vrate radnike na posao.

Gabrijela Gakić, VII.a

Želja.

Prijatelj.

Velika, teška.

Vjeran, odan.

Padanje, uspinjanje, nadanje.

Vozanje, igranje, učenje.

Samo nebo je granica.

Ponosan sam na njega.

Sreća!

Brat.

Magdalena Bevanda, VII.d

Mario Vučić, VII.d

USKRSNI BLAGDANI

Sasvim neobičan Uskrs

Svi ljudi vole blagdane zato što je za vrijeme blagdana sve veliko, lijepo, posebno i svečano. Najveći kršćanski blagdan je Uskrs. Mi, djeca, se posebno veselimo bojanju jaja i odabiranju najljepših i najjačih jaja. Ove godine ništa nije kao prije. U cijelom svijetu pojavio se opasan virus, koji je unio strah u ljudska srca. Cijeli svijet se bori s tim virusom i svi ljudi su u svojim kućama, sve je zatvoreno pa čak i crkve. Ulice su puste i pomalo strašne, ne čuje se dječji smijeh... Na ovaj Uskrs nećemo moći na Svetu misu, a to ne pamte ni naše bake ni naši djedovi. Nećemo se moći sastati sa svojim prijateljima te vidjeti čije jaje je tvrđe. Sve do neki dan je bilo normalno i uobičajeno. Išli smo u školu, družili se s prijateljima, igrali se na ulici... i odjednom sve je stalo. Sve se promijenilo i tek sad vidim da su svakodnevne situacije bile

tako lijepe, a mi to nismo shvaćali. Bogu hvala, uvijek postoji nada. Ovaj Uskrs ćemo provesti tako neobično i nadati se da ćemo sve buduće Uskrse provoditi na naš uobičajen način, kao prošlih godina.

Učenički rad

USKRS

Uskrsu se radujemo svi,
a pogotovo maleni.
Ljubav što nam brižni Bog da,
sve da nas sačuva.

Dok djeca pisanice boje radosnog duha,
majke kolače spremaju za sutra.
Dok djeci na lice osmijeh pada,
roditeljima je to zabava prava.

Sunce je svanulo osmijesi su došli,
a nama ljubav na vrata Isus donosi!

USKRS

Iza grmlja zeko hodi
svoju košaricu on nosi.
Piliće sa sobom vodi,
hodajući po travici bosi.
Razne pisanice zeko vadi,
iz malene košarice pa ih skriva.
Jednu pored cvijeća sadi,
drugu usred raznih gljiva.
Do Uskrsa zeko želi,
šarene pisanice dobro skriti.
Malenu djecu potraga veseli,
kao što zeko baš i želi.

Ana Primorac, VII.a

Lucija Marinčić, VII.c

MAJČIN DAN

Najveća ljubav koja postoji jest ljubav majke prema djetetu. Ta ljubav nikad ne prestaje. Najbolji prijatelj kojeg čovjek može imati je majka. Moja majka zrači ljubavlju i dobrotom. Uvijek mi pomogne - kad sam tužna, zagrli me i kaže da će sve biti dobro. Moja majka ima prekrasne smeđe oči, osmijeh koji kralji lice. Ima crnu kratku kosu. Uvijek je vrijedna i dobra. Ruke su joj mekane, kao od svile. Moja majka je za mene najbolja, najljepša, najljubaznija. Uvijek mi je pomagala u školskim zadaćama. I kad se naljuti na mene, ja nju volim najviše na svijetu. Svaka majka je posebna na svoj način. U njezinom srcu uvijek ima mjesta za mene. Uvijek je pozitivna i spremna za šalu. Svoju majku nikad ne bih mijenjala. Majke su tu uvijek za nas.

Iva Vidović, VII.a

Majčin dan

Draga mama, ti si centar moga svijeta
i mirišeš poput lijepog cvijeta.

Danas je tvoj dan i sretna sam što te imam,
od tebe samo nesebičnu ljubav primam.

Ti si moj uzor, jako si humoristična,
ti si moja sreća i jako si realistična.

Volim te i uvijek si tu uz mene,
a naša ljubav nema cijene.

Svi znamo da majka nije lako biti
i svaki naš uspjeh zabilježiti.

Ljubiš nas, učiš nas kako treba živjeti,
a ja se nadam da ćeš s nama sve doživjeti.

Stvarno mi je drago da postojiš
i da uz mene uvijek stojiš.

Provedi ovaj dan kao nikada do sad,
da ti život bude sladak kao čokolada.

Ana Milićević, VII.a

Ovo je najljepše razdoblje,
Biti zajedno cijeli dan,
Imati vremena za svakoga:
Tata, mama, seka, brat.
E, baš mi je drago
LJubav s vama podijeliti.

Ana Vasilj, VII.d

Mojoj mami

Ja nisam više mala
da ti darujem cvijet,
niti sam sasvim stasala
da ti poklonim svijet.

Za tvoj dan, mila mama,
kažem ti veliko hvala,
za svaku riječ, osmijeh i dodir,
koji si meni dala.

Svu nježnost tvoju, snagu i ljubav
želim ti vratiti,
jednog dana kada odrastem
moći će sve shvatiti.

Neprospavane noći, zubiće prve...
cijenit će tada ja sama,
znaće da ništa teže ni ljepše
nema, već biti mama.

Ana Vasilj VII.c

Osvrt na školska natjecanja 2019./2020. god.

I ove, kao i prethodnih školskih godina, naši učenici i njihovi mentori pripremali su se vrijedno i sudjelovali na brojnim školskim, državnim i županijskim natjecanjima. Ponosni smo na sve rezultate naših učenika, darovitosti, talentu i radu učenika u onim područjima za koja su posebno motivirani ... I ove školske godine ime naše škole našlo se na brojnim diplomama, zahvalnicama kojima se nagrađuje i potvrđuje angažman i uspjeh naših učenika te njihovih mentora.

Sudjelovali smo na manifestaciji „Dani europskog naslijeđa“ koja se organizira svake godine u europskim zemljama, a ima za cilj privući pozornost javnosti na potrebu i obvezu očuvanja zajedničkog europskog naslijeđa. Osvojili smo prvo mjesto u kategoriji dokumentaristički uradak - rad nastavnika Povijesti i Zemljopisa Žarka Miličevića i njegovih učenika – „TRADICIONALNA SEOSKA ARHITEKTURA BROTNJA“, a drugo mjesto u kategoriji video rad, uradak nastavnice hrvatskog jezika Jasne Čorić i njenih učenika – „LOVCI NA BROĆANSKU POVIJEST“.

Bili smo uspješni i na kvizu „Učimo povijest kako bi upoznali svijet“ na kojem su učenici naše škole Helena Bevanda (IX.b), Marko Selak (IX.b) i Lana Pehar (IX.f) sa svojim mentoricama Zoricom Sušac i Renatom Kvesić, nastavnicama povijesti, osvojili izvrsno drugo mjesto.

Na Cvrčkovom literarnom natječaju „Ima jedan grad svakom srcu drag – učenici Brotnja Vukovaru“, učenik IX.b razreda Marko Selak (mentorica Silvana Prusina) osvojio je prvo mjesto. Predstavio se pjesmom „Plač majke Vukovarke“, a Paula Pehar, učenica VIII.b razreda, (mentorica Sandra Karačić) ponosna je autorica najboljeg likovnoga rada.

Na županijskom natjecanju recitatora, koje organizira Zavod za školstvo kao jednu od aktivnosti manifestacije Dani hrvatskoga jezika, pjesma učenika Tina Martinovića (VII.a) „Kad narastem, bit ću...“ (mentorica Matija Macan) predstavljala je našu školu te osvojila drugo mjesto u kategoriji teksta.

Modni trendovi za proljeće - ljetо 2020.

Ušli smo u novo desetljeće i za sobom ostavili brojne modne trendove, a usput i promjenili navike biranja i nošenja odjeće. Glavni pojam koji će obilježiti modu u narednim godinama, osobito u 2020. je "nosivost", odnosno odjeća koja će trajati, koja je klasična i koja je lako nosiva. Takve će biti i kolekcije modnih dizajnera za sezonu proljeće/ljetо 2020 - pročišćeni materijali i boje, klasični krojevi i odjeća koja se lako nosi u svakodnevnom životu, bez eksperimenata i artističkog izražaja. Okrećemo se minimalizmu 90-ih godina, modnim naglascima iz prošlih vremena kao što je uzorak točkica ili naglašena kragna. I dalje ostajemo vjerni odijelima - nose se bez ograničenja i u svim varijantama.

Elegantno, minimalistički, uz monokromatske boje i fine krojeve, 90-e godine već su nam nekoliko sezona inspiracija, a u 2020. godini vodimo se ovakvom estetikom 90-ih. Fino pletivo, slip haljine ili suknce, nova sezona obilježena je profinjenim trendovima iz ovih godina. Uzorak točkica nikada nije 'out', no nosit ćemo ga još više u 2020. godini, u raznim kombinacijama boja. Crno na bijelo ili obrnuto, ružičasto s crnim točkicama, navy plavo s bijelim uzorkom... Velike ili male, nose se točkice na točkice. "Držite se jednostavnog, ali ne i dosadnog".

Biljni i životinjski svijet

BIJELA RODA (*Ciconia alba*)

Svojom "blagom naravi" i odabirom ljudskih naselja kao svoga životnog prostora, bijela roda je postala vrlo popularna i draga ljudima. Bijela roda je strogo zaštićena kao i crna roda. Bijela je roda mesojed i hrani se živim plijenom. Voli ribu koju lovi u plitkim ribnjacima i uz rubove rukavaca rijeka i stajaćica. Na poplavnim livadama traga za žabama, zmijama, puževima i gujavicama, a na suhim pokošenim livadama u lipnju i srpnju gosti se kukcima. Zbog takvih prehrambenih navika rode žive u nizinskim krajevima gdje ima vlažnih pašnjaka, poplavnih livada, plitkih močvara i jezera... Rode su selice: u proljeće dolaze u naše krajeve na gniježđenje, a na početku jeseni odlaze na zimovanje na jug.

Bijela roda je široko rasprostranjena diljem palearktičkog pojasa, od Atlantske obale na zapadu do europskih dijelova Rusije na istoku. Europska populacija je podijeljena na zapadnu i istočnu preletnu populaciju koje migriraju preko Gibraltara i Bospora. Posebno je brojna u Posavini, u Parku prirode Lonjsko polje. Hrvatske ptice lete istočnim putem napuštajući Europu preko Turske. Odande idu u Izrael te dalje preko Bliskog istoga prate rijeku Nil. Neke tu ostaju, a druge idu još i dalje na jug, sve do samog juga Afrike. Tako prevaluju i do 10 000 kilometara za približno tri tjedna. U proljeće se mužjak obično vraća prvi i traži svoje staro gnijezdo.

BOŽUR (*Paeonia officinalis*, *Paeoniaceae*)

Božur, simbol ljepote i ženstvenosti, svakog proljeća obogati prirodu očaravajućom raskoši boja i mirisa. Još od antičkih vremena poznat je kao ukrasna, ali i ljekovita biljka blagotvornih sastojaka. To su trajnice koje rastu u prirodi u Europi, Aziji i Sjevernoj Americi. Smatra se da potječu iz Kine. Najčešće su grmoliki, ali mogu biti i drvenasti. Na istom mjestu mogu ostati duži niz godina. Kod nas se najčešće uzgajaju u formi grma koji dostiže visinu od 80 do 100 cm. Korijen božura prodire u tlo od 60 do 90 cm. Listovi su u obliku režnjeva. Cvjetovi mogu biti promjera od 12 do 17 cm s jednim redom latica, polupuni i puni koji izgledom podsjećaju na ruže. Boja cvjetova može biti različita: bijela, crvena, žuta, ljubičasta, roza, boja pudera. Božuri su dugoživuće trajnice koje cvatu od travnja do srpnja, ovisno o vrsti. Osnovna podjela u skupini je na zeljaste i drvenaste božure. Postoji čak i legenda koja kaže kako je božur dobio ime po ljekaru bogova Paeonu, koji je jedini bio pošteđen sudbine umiranja kao ostali smrtnici tako što su ga bogovi pretvorili u cvijet kakav danas poznajemo. Inače, često se kaže kako božur svoju ljepotu otkriva onome tko to zaslужuje. Naime, može proći pet do sedam godina od sadnje do prvog cvata.

ŠALE

Kako si mogao dobiti lošu ocjenu iz zemljopisa? - pita tata Ivicu.

- Nisam se mogao sjetiti gdje se nalaze Bermudi, odgovori Ivica.
- Jasno! Nikad ne znaš gdje ostavljaš svoju odjeću!

Vratio se Perica sav sretan iz škole:

- Mama, mama, dobio sam jedinicu iz matematike. Jupiii!
- Pa kako se možeš radovati, klipane jedan?
- A kako ne bih mogao? Drugi nisu ništa dobili!

Doveo Ivica djeda na roditeljski sastanak, a pita ga učiteljica:

"Ivice, zašto si doveo djeda na roditeljski sastanak?"

A Ivica će: "Zato što jedino on slabo vidi."

Došao Ivičin tata na informacije i kaže njemu nastavnica:

"Vaš sin prepisao je test od najbolje učenice u razredu."

Pita nju tata:

"A kako znate da je on prepisao od nje, a ne ona od njega?"

"Znam tako što su im prva tri zadatka jednaka,

a u četvrtom je ona napisala ne znam, a Ivica ni ja!"

- Sine, sad je zvala učiteljica, dobio si jedinicu iz zadaćnice iz hrvatskoga jezika.
- Koja je bila tema?
- Kako sam se proveo na ljetnim praznicima?
- I što si ti napisao?
- Dobro, hvala na pitanju.